

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	2016898247
Dátum vydania rozhodnutia:	15.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2016898247.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Pavla Farkaša vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa B. E. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. februára 2017 v Bratislave odvolanie podané B. E. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/24/2016, z 30. novembra 2016, s následným verejným vyhlásením rozsudku 15. februára 2017 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku s a z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/24/2016, z 30. novembra 2016.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii

sa uznáva vo vzťahu k osobe odsúdeného B. E. vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa

rozsudok Krajského súdu v Splite, Oddelenie pre predchádzanie korupcie a organizovanej kriminality z 11. apríla 2016, sp. zn. Kov-Us-10/16, právoplatný 4. mája 2016, ktorým bol B. E. uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovoleného prechovávanía, výroby a obchodovania s drogami a látkami zakázanými v športe čl. 190 ods. 1 a 2 a čl. 329 ods. 1 bod 4 KZ/11, vykonanie trestného činu v zložení zločineckej organizácie, ktorého sa dopustil tak, že

v období od druhej polovice septembra a začiatkom októbra 2015 v oblasti Dubrovačko - neretvanskej župy, Čiernej Hory a Slovenska, podľa predchádzajúceho plánu a dohody o spoločnej účasti, kvôli získaniu a kúpe väčšieho množstva drogy marihuany a pašovania tejto cez hranice Chorvátskej republiky na Slovensko s cieľom získania veľkého materiálneho zisku predávaním na narkotrhu Slovenska, prvý obvinený B. E. automobilom značky Citroen Jumper, slovenských poznávacích značiek I., ktoré malo obytný prívies českých poznávacích značiek XZXXXXX, vo vlastníctve B. E., v rámci rozdelenia kompetencií, a druhý obvinený B. N. a tretí obvinený V. S. automobilom značky Mercedes, slovenských poznávacích značiek I., odviezli sa do Čiernej Hory, kde od teraz neznámej osoby získali 55 balíčkov s 52 kg a 739 gramov marihuany, ktorá sa nachádza v Popise drog, psychotropných látok a rastlín, z ktorých sa môže získať droga a látky, ktoré sa môžu použiť ako droga (Narodne novine 156/12 a 42/09), a to v diele 1, časť 1. Popis drog, psychotropných látok a rastlín, a proti ustanovenia čl. 3 Zákona o predchádzaní a zneužívaniu drog (Narodne novine 107/010, 87/02, 163/03, 141/04, 40/07,

149/09, 84/11), aby potom drogu marihuanu naložili do upraveného priestoru vo vozidle značky Citroen Jumper, následne po tom 7. októbra 2015 kvôli prevozu kúpenej drogy z Čiernej Hory na Slovensko podľa inštrukcií tretieho obvineného V. S., a kvôli krytiu pašovania a ich spoločného konania prvý obvinený B. E. a druhý obvinený B. N. vyrazili k Slovenskej republike, a boli pri príchode na HP Karasovići zastavení policajnými a colnými pracovníkmi, ktorí im v automobile Citroen Jumper našli a odňali 55 balíčkov s 52 kg a 739 gramov drogy marihuany, ktorá v sebe obsahuje viac než 0,3% tetrahydrokanabinolu, hodnoty najmenej 1 500 000,00 kn

a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

III. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona odsúdený B. E. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/24/2016, z 30. novembra 2016, postupom podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) uznal vo vzťahu k osobe odsúdeného B. E., rozsudok Krajského súdu v Splite, Oddelenie pre predchádzanie korupcie a organizovanej kriminality zo dňa 11. apríla 2016, sp. zn. Kov-Us-10/16, právoplatný 4. mája 2016, ktorým bol B. E. uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovoleného prechovávanía, výroby a obchodovania s drogami a látkami zakázanými v športe čl. 190 ods. 1 a 2 a čl. 329 ods. 1 bod 4 KZ/11, vykonanie trestného činu v zložení zločineckej organizácie a zároveň rozhodol o nariadení pokračovania výkonu uloženého trestu odňatia slobody bez premeny na území Slovenskej republiky a o zaradení odsúdeného na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Slovenskej republiky do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie odsúdený B. E. (č. l. 72), v ktorom žiadal slovenský súd, aby mohol vykonanie svojho trestu dokončiť v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Gline (Chorvátska republika), kde je momentálne umiestnený. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že už prešiel cez štyri väzenia, čo bolo pre neho psychicky náročné, ako aj to, že v Chorvátsku má lepšie životné podmienky, je tam vzájomný rešpekt medzi väzňami ako aj pravosudnej polície. Taktiež sa zlepšil v Chorvátcine a pracuje v kuchyni ako pomocná sila, čo sa mu veľmi páči. Taktiež vyjadril obavu, že jeho premiestnením na Slovensko bude musieť začať všetko budovať odznovu. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolaniu vyhovel, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušil a rozhodol tak, že predmetný trest odňatia slobody vykoná na území Chorvátskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odsúdený podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného B. E. je dôvodné, ale pre iné skutočnosti, ako uviedol v odvolaní.

Krajský súd v Trnave pochybil, keď rozhodol o uznaní celého rozsudku Krajského súdu v Splite, vo vzťahu k odsúdenému B. E., nakoľko v predmetnom rozsudku bol okrem trestu odňatia slobody uložený aj trest „odobratia predmetov“ podľa čl. 79 KZ/11 (u nás trest prepadnutia vecí podľa § 60 Trestného zákona) a to konkrétne: vozidlo zn. Citroen Jumper, EČV: I., spolu s príslušenstvom a 3ks mobilných telefónov spolu s príslušenstvom.

Ustanovenie § 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii znie: „Tento zákon upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

- a) odovzdání rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte Európskej únie s cieľom uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného a
- b) uznávaní a výkone rozhodnutia vydaného súdom členského štátu v trestnom konaní.

S poukazom na § 3 písm. a/ označeného zákona sa rozhodnutím rozumie právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody a § 3 písm. b/ predmetného zákona, sa trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody rozumie trest odňatia slobody, detencia alebo ochranné liečenie formou ústavného liečenia. Na základe uvedeného teda nebolo v kompetencii krajského súdu uznať rozsudok aj v tej časti, v ktorej je uložený trest odobratia predmetov (trest prepadnutia vecí), ktoré sa ich odobratím stali majetkom Chorvátskej republiky.

Ustanovenie § 29 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (ďalej len zákon č. 549/2011 Z. z.), znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok“. Z povahy veci vyplýva, ide najmä o tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, a teda konanie podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Tr. por. - uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia - § 515 - 521a Tr. por. a samozrejme i ustanovenia o rozsudku (§ 163 a nasl. Trestného poriadku a pod.). Označené konanie je konaním lex specialis ku konaniu podľa šiestej hlavy tretej časti Trestného poriadku - odvolanie a konanie o ňom, ktoré ako podporné subsidiárne dopĺňa konanie špeciálne. Podľa § 518 ods. 4 tretia veta Tr. por. „Ak (poznámka - najvyšší súd) odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.“ Najvyšší súd je teda povinný (bez možnosti zrušenia a vrátenia vecí krajskému súdu) rozhodnúť o podanom odvolaní s konečnou platnosťou a preto musí vždy preskúmať napadnutý rozsudok ako celok a napraviť každý chybný výrok v rozsudku o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Preto najvyšší súd rešpektujúc ustanovenie § 518 ods. 4 Tr. por. a postupujúc v súlade s ním zrušil celý rozsudok Krajského súdu v Trnave a vo veci sám rozhodol.

Všetky úvahy a závery krajského súdu týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené, dostatočné a vyčerpávajúce.

Odsúdený B. E. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky (I., G. XX), preto sa súhlas odsúdennej osoby na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky s poukazom na čl. 6 bod 2 písm. a/, písm. b/ Rámcového rozhodnutia nevyžaduje.

Skutok odsúdeného, právne kvalifikovaný rozsudkom Krajského súdu v Splete, Oddelenie pre predchádzanie korupcie a organizovanej kriminality z 11. apríla 2016 ako trestný čin nedovoleného prechovávaní, výroby a obchodovania s drogami a látkami zakázanými v športe čl. 190 ods. 1 a 2 a čl. 329 ods. 1 bod 4 KZ/11, vykonanie trestného činu v zložení zločineckej organizácie je trestným činom uvedeným v § 4 ods. 3 písm. e/ zákona 549/2011 Z. z., a teda súd neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Správne postupoval Krajský súd v Trnave, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. a akceptoval výrok o vine a uznal aj výrok o treste odňatia slobody tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z.. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd správne postupoval aj v prípade, keď odsúdeného B. E. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (najvyšší súd je viazaný zásadou zákazu reformatio in peius).

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len stručne uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako neopodstatnené, pretože jeho „dobrý pocit“ z výkonu trestu odňatia slobody vo väznici v Chorvátskej republike nie je a nemôže byť relevantným dôvodom na odmietnutie uznania a vykonania cudzieho rozhodnutia, pokiaľ nie je naplnený žiadny z dôvodov na odmietnutie uvedených v ust. § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., čo sa stalo aj v tomto prípade.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až m/, ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie teda nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk.

Zo žiadosti Chorvátskej republiky o „premiestnenie“ odsúdeného B. E. (č. I. 4) na výkon trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky vyplýva, že táto ako štát pôvodu, požiadala len o čiastočné uznanie rozsudku Krajského súdu v Splete, a to iba v časti výroku o vine a výroku o treste odňatia slobody. Prepadnuté veci sa totižto stali majetkom Chorvátskej republiky a preto nemožno opätovne rozhodnúť o uznaní rozsudku súdu Chorvátskej republiky aj vo výroku o treste prepadnutia vecí tak, ako to (zrejme len omylom) učinil Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom. Výkonávajúci štát, v tomto prípade súd Slovenskej republiky - Krajský súd v Trnave, nemohol ísť nad rámec žiadosti štátu pôvodu a preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu tento nedostatok napraviť, čo najvyšší súd aj učinil týmto rozsudkom.

So zreteľom na uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.